

III.

Γ. ΔΗΜΑΡΧΟΙ 1955 - 1967

1. **ΠΛΑΚΑΣ ΠΑΝΤΑΖΗΣ (18/11/1891 – 26/11/1957)** Πρόεδρος Κοινότητας ~ 1943 – 1944
Πρόεδρος Κοινότητας ~ 1950/1 – 1952
Δήμαρχος Τυρνάβου 19/01/1955 – 26/11/1957

Ο **Πλάκας Πανταζής** γεννήθηκε στον Τύρναβο στις 18-11-1891 από εύπορη οικογένεια (οικογένεια Αστερίου & Ουρανίας Πλάκα). Ο πατέρας του Αστέριος Πλάκας είχε διατελέσει Δήμαρχος Τυρνάβου το 1903-1907. Σπούδασε ιατρική την οποία δεν άσκησε ποτέ, αφού επέλεξε να απασχοληθεί με τα κτήματα της πατρικής του περιουσίας.

Ο Πανταζής Πλάκας διετέλεσε για πρώτη φορά Πρόεδρος της τέως Κοινότητας Τυρνάβου την περίοδο 1943-1944, βάσει των επιλογών της κατοχικής κυβέρνησης με τη σύμφωνη γνώμη των Γερμανικών Αρχών.

Εκλέχθηκε ως Πρόεδρος τα έτη 1950/1-52, παραδίδοντας την διοίκηση της Κοινότητας για τα έτη 1953-54 στον Σταύρου Σταύρο.

Επανεκλέχθηκε ως Πρώτος Δήμαρχος του Δήμου Τυρνάβου και ανέλαβε τα καθήκοντά του στις 19-1-1955 έως την ημέρα του θανάτου του, στις 26-11-1957.

Φωτο: Δημαρχία Πλάκα (Μητσιός, Μαμανός, Πατμαλής, Αρίδας, Μουστάκας, Σταύρου, Σαρχώσης, Λουλιές, Γκόγκας, Πλάκας, Μαμανός) (Αρχείο οικογένειας Καραϊσκού-Σταύρου Ελένη)

Κατά τη διάρκεια της Προεδρίας του (πιθανόν) στον Τύρναβο (1943-1944) έγινε γνωστό η εκτέλεση στο σκοπευτήριο της Καισαριανής του Σωτήρη Ντάσιου (Κατσαρού) την 1^η Μάη 1944 μαζί με άλλους 200 πατριώτες...

Στις 23 Ιουλίου 1944 πραγματοποιήθηκε ένα από τα μεγαλύτερα σαμποτάζ σε βάρος των Γερμανών. Οι αντάρτες και ο λαός του Τυρνάβου με την ουσιαστική βοήθεια και την καθοδήγηση του Ιταλού στρατιώτη αντιφασίστα Τζιοβάννι Ρουγγέρι, ανατίναξαν τις υπαίθριες γερμανικές αποθήκες πυρομαχικών και καυσίμων στο Κασσιάνι. Σύμφωνα με μαρτυρίες επί τρεις συνεχόμενες ημέρες σημειώνονταν εκρήξεις που ανέσκαψαν την περιοχή.

Φωτο: Παρέλαση την 28^η Οκτωβρίου επί δημαρχίας Πλάκα (Πλάκας, π. Δωρόθεος Αγ. Γεωργίου, Στρατιωτικός) (Αρχείο οικογένειας Καραϊσκό- Σταύρου Ελένη)

Θα πρέπει να μνημονευτεί ένα περιστατικό που συνέβη τον Αύγουστο του 1944, όταν δικάστηκαν οι εκλεγμένοι κοινοτικοί σύμβουλοι τους οποίους κατηγορήσε ο Νομάρχης Λάρισας Παπαναστασιάδης με το αιτιολογικό της «Αντιποίησης Αρχής», «...Παρότι υπήρχε το ατράνταχτο επιχείρημα ότι «είχαν εκλεγεί νόμιμα κάτω από ένα ντε φάκτο καθεστώς που είχε δημιουργήσει στην ελεύθερη Ελλάδα η ΠΕΕΑ», οι κατηγορούμενοι τιμωρήθηκαν με οκτώ μήνες φυλάκιση και 5.000 δραχμές πρόστιμο έκαστος.» Στη δίκη ο Πανταζής Πλάκας κατέθεσε ως μάρτυρας υπεράσπισης των προσαχθέντων, μαζί με τον Τούσια (αγνώστων λοιπών στοιχείων).

Ενστερνίστηκε την ιδέα του προσκοπισμού, στον οποίο αφιέρωσε μεγάλο κομμάτι της ζωής του. Μάλιστα, δώρισε μέρος της ακινήτου περιουσίας του για τους σκοπούς του προσκοπισμού.

Την περίοδο της Προεδρίας του το 1950/51-52 ύστερα από ενέργειές του και εκμεταλλευόμενος το θεσμικό πλαίσιο, λειτούργησε στον Τύρναβο το «Γεωργικό Σχολείο» του «Εθνικού Ιδρύματος» που ήταν υπό την προστασία του τέως Βασιλιά Παύλου.

Τα «Κατώτερα Γεωργικά Σχολεία» καθιερώθηκαν αρχικά το 1914 με νόμο του Ε. Βενιζέλου, ενώ το 1920 με νεότερο νόμο «Περί Κατωτέρων Γεωργικών Σχολείων» θεσπίζονταν δυο κατηγορίες στα σχολεία της κατώτερης βαθμίδας, σε γενικά και ειδικά, με ετήσια φοίτηση. Αργότερα, με έναν ακόμη νόμο προβλέφθηκε η σύσταση των Κυριακών

Γεωργικών Σχολείων σε κάθε Δημοτικό Σχολείο. Τέλος τα «Κατώτερα Γεωργικά Σχολεία» ιδρύθηκαν με τον Ν. 4397/1929 «Περί Στοιχειώδους εκπαίδευσεως» (ΦΕΚ 309, 16/8/1929), τα οποία διακρίνονται σε τρία είδη ανάλογα με την ειδικότητά τους: σε σχολεία με ειδικότητα τη μεγάλη καλλιέργεια, σε σχολεία με ειδικότητα την κτηνοτροφία και σε σχολεία με ειδικότητα τη δενδροκομία και την αμπελουργία. Η φοίτηση σ' αυτά ήταν διετής, ανώτατο όριο μαθητών ανά τάξη οι τριάντα μαθητές, ενώ προϋπόθεση για την ίδρυσή τους ήταν η προσφορά από μέρος της κοινότητας κατάλληλου αγροκτήματος έκτασης τουλάχιστον πέντε στρεμμάτων.

Σύμφωνα με στοιχεία στο «Γεωργικό Σχολείο» ή «Γεωργική Σχολή Τυρνάβου» φοίτησαν 100 μαθητές περίπου από πολλά μέρη της Ελλάδας. Για την πρακτική εξάσκηση των μαθητών της σχολής ο Πρόεδρος και αργότερα Δήμαρχος Τυρνάβου Πανταζής Πλάκας, παραχώρησε αρκετά στρέμματα από την περιουσία του.

Η οικία της οικογένειας Πλάκα -η οποία φέρεται να κήκε το 1948 κατά την επίθεση ανταρτών- είναι ένα νεοκλασικό κτίριο που βρίσκεται στη συνοικία του Αγίου Ιωάννη Προδρόμου, επί της οδού 25^{ης} Μαρτίου 19. Πρόκειται για ένα μονώροφο κτίριο με υπερυψωμένο υπόγειο και τετράριχτη κεραμοσκεπή.

Οι συνεχείς δραστηριότητές του με τα κοινά, συνετέλεσαν ώστε να μην αποκτήσει δική του οικογένεια. Τα αδέλφια του ήταν : ο Γεώργιος, Άγγελος, Άννα, Μαρίκα Φλώρα, Κούλα και Αθηνά. Η αδελφή του Μαρίκα, ήταν σύζυγος του τέως Δημάρχου Λάρισας Χατζηγιάννη.

Φωτο: Κηδεία Δημάρχου Πανταζή Πλάκα (Αρχείο οικογένειας Καραϊσκού Σταύρου Ελένη)

Στο ΒΑ τμήμα του Τυρνάβου, υπάρχει πλατεία στο όνομά του, επί της εκκλησίας της Ανάληψης. Το Δ.Σ. Τυρνάβου με την 73/1960 απόφασή του, έδωσε το όνομά του στην υπάρχουσα πλατεία ως ελάχιστο φόρο τιμής στην συνολική προσφορά του προς τον Τύρναβο και τους κατοίκους της. Ο χώρος της πλατείας αλλά και ο ευρύτερος χώρος πλησίον αυτής αποτελούσε μέρος της περιουσίας του...

Κοιν'οτης - Ταχυδρομε'ιον - Τηλεγραφε'ιον 1954

Φωτο: Κτίριο με καταστήματα και γραφεία της οικογένειας Πλάκα στην Κ. Πλατεία Τυρνάβου

Ο Πανταζής Αστ. Πλάκας απεβίωσε αναπάντεχα την 26-11-1957 και ενταφιάστηκε στο νεκροταφείο του Τυρνάβου όπου βρίσκεται ο οικογενειακός τάφος (σπουδαίο ταφικό μνημείο).

2. ΑΡΙΔΑΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ (1892 – 18/04/1982)

01/12/1957 – 24/05/1959

Ο **Αρίδας Εμμανουήλ** γεννήθηκε στον Τύρναβο το έτος 1892 από εύπορη οικογένεια (οικογένεια Αθανασίου και Ελισάβετ Αρίδα) και είχε άλλα 4 αδέρφια, τον Νικόλαο, τον Θωμά, τον Θεόδωρο και τον Κωνσταντίνο -πρώην Πρόεδρος της Κοινότητας Τυρνάβου. Ήταν το 2^ο κατά σειρά παιδί της οικογένειας. Ο πατέρας του, ήταν αμπελουργός και βιοτέχνης υφαντουργός (παρήγαγε θαυμάσια σταμπωτά) που τον έχασε όμως πολύ νωρίς, αναγκαζόμενος να δουλέψει από πολύ μικρός.

Το 1928, παντρεύτηκε στον Τύρναβο την Θεοφανώ κόρη του Αστερίου Κυριάκου, με την οποία απέκτησε δύο παιδιά, τον Θανάση και Ελισάβετ Αρίδα.

Από τα αδέρφια του ο Θωμάς σκοτώθηκε σε ηλικία 21 ετών στον πόλεμο της Μικράς Ασίας το 1922, ο Θεόδωρος (μεγαλύτερος αδερφός του) μέλος του ΚΚΕ, απεβίωσε σε ηλικία 26 ετών το 1929, ενώ ο Κώστας Αρίδας δολοφονήθηκε ουσιαστικά από την λεγόμενη επτακέφαλο κυβέρνηση του τραπεζίτη Δημητρίου Μάξιμου, με αντιπροέδρους τους Κ.

Τσαλδάρη και Σ. Βενιζέλο, τον Γ. Παπανδρέου υπουργό Εσωτερικών, τον Π. Κανελλόπουλο υπουργό Ναυτικών, τον Ν. Ζέρβα (του ΕΔΕΣ) υπουργό Δημοσίας Τάξεως κ.λπ. το 27/5/1947.

Φωτο: Κατάθεση Στεφάνων επί δημαρχίας Αρίδα (Αρχείο οικογένειας Καραϊσκο- Σταύρου Ελένη)

Το 1913 υπηρέτησε την στρατιωτική του θητεία στον Ελληνικό Στρατό και αφού απολύθηκε, μετανάστευσε στην Αμερική, αναζητώντας τις ευκαιρίες του Νέου Κόσμου. Στην Αμερική εργάστηκε σκληρά σε εργοστάσιο υποδημάτων επί σειρά ετών. Φυσικά το Ελληνικό επιχειρηματικό ταπεραμέντο που τον έκανε να ξεχωρίζει, τον οδήγησε στην δημιουργία δικής του επιχείρησης στην Αμερική (μυραριά).

Η αγάπη για την Ελλάδα και την ιδιαίτερή του πατρίδα οδήγησαν τον Εμμανουήλ Αρίδα στο δρόμο της επιστροφής. Στα γνώριμα πάτρια εδάφη, αναπτύσσει επιχειρηματική δραστηριότητα ασχολούμενος με τα αυτοκίνητα και τα τότε καταστήματα οιομαγειρείων, στη Λάρισα μέχρι το 1944. Η λαίλαπα του πολέμου και η αποχώρηση των Γερμανών κατακτητών, κατέστρεψε στο πέρασμά της, ότι με κόπο και θυσίες οικοδόμησε ο Εμμανουήλ Αρίδας.

Φωτο: Ποδοσφαιριστές τις ομάδας . Τα γραφεία βρίσκονταν στον όροφο του κτιρίου που κατεδαφίστηκε στην Κεντρική Πλατεία

Το έτος 1955, εκλέγεται Δημοτικός Σύμβουλος με επικεφαλής τον υποψήφιο Δήμαρχο Αθανάσιο Αντ. Φιλανδριανό ή Δημητριάδη και αναλαμβάνει Δήμαρχος Τυρνάβου την 1-12-1957, ύστερα από τον θάνατο του Δημάρχου Πλάκα. Ασκεί τα καθήκοντα του Δημάρχου μέχρι την 24-5-1959, οπότε παρέδωσε τη σκυτάλη στον νεοεκλεγέντα Δήμαρχο Δημήτριο Νασίκα.

Στις δημοτικές εκλογές του 1959 εκλέγεται δημοτικός σύμβουλος για την δημοτική περίοδο 1959-1963, για τελευταία φορά.

Μεταξύ των ετών 1957-59, σε μια επίσκεψη του β. Παύλου που πραγματοποιήσε στη Λάρισα, ο Δήμαρχος Λάρισας Δημήτρης Χατζηγιάννης κάλεσε τον Δήμαρχο Τυρνάβου Εμμανουήλ Αρίδα σε επίσημο γεύμα, με τιμώμενο πρόσωπο τον τέως βασ. Παύλο. Στην πορεία της συζήτησης ο β. Παύλος τον παρακαλεί να του στείλει 2-3 βιβλία του Κούνε (Αμερικανός γιατρός) ο οποίος άμεσα ανταποκρίθηκε στο αίτημά του συνοδεύοντας τα όμως με ένα ιδιόχειρο σημείωμα, στο οποίο του επεσήμανε την υποχρέωσή του να του τα επιστρέψει μόλις τα μελετήσει γιατί για τον ίδιο ήταν πολύτιμα...

Ο Εμμανουήλ Αρίδας απεβίωσε «πλήρης ημερών» στις 18-4-1982.

3. ΝΑΣΙΚΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ (23/10/1920 – 18/10/2015)

25/05/1959 – 1963

1963 – 06/09/1967

(απ. ΥΠΕΣ 79448/67)

ή 11/06/1967

Ο **Νασίκας Δημήτριος** γεννήθηκε στη ορεινή Σμίξη Γρεβενών στις 23-10-1920 και ορφάνεψε σε πολύ μικρή ηλικία, 6 ετών. Αποφοίτησε από το Γυμνάσιο Γρεβενών το 1938 και εισάχθηκε αμέσως στην οδοντιατρική σχολή Αθηνών, λαμβάνοντας την 12η θέση μεταξύ τετρακοσίων διαγωνισθέντων. Στο 3ο έτος των σπουδών του, κηρύχθηκε ο ελληνοϊταλικός πόλεμος. Λόγω υπολειψυχίας της οδοντιατρικής σχολής, αλλά και των σοβαρότατων οικονομικών προβλημάτων, ύστερα από την επιστράτευση των τριών αδελφών του και της μη ύπαρξης πατέρα, αναγκάστηκε να εργαστεί στην Αγροτική Τράπεζα της Λαμίας.

Ο Δημήτριος Νασίκας, ως καταγόμενος από την Δυτική Μακεδονία, επιστρατεύθηκε και κατατάχθηκε στο κέντρο εκπαίδευσης Καλαμάτας. Με την κατάρρευση του μετώπου που είχε φυσικό επακόλουθο την παύση της λειτουργίας του στρατοπέδου, αναχώρησε πεζός, χωρίς τροφή και μέσω των χιονισμένων βουνοκορφών του Ταΰγετου, ύστερα από πορεία πολλών ημερών, έφθασε στον Τύρναβο, όπου ζούσε η χήρα μητέρα του και ο δικηγόρος αδελφός του.

Το 1945, λόγω οικονομικών δυσκολιών και μη λειτουργίας του πανεπιστημίου, επιδόθηκε στο τυρεμπόριο, ιδρύοντας μάλιστα το Σύλλογο Τυρέμπορων Τυρνάβου, εκλεγόμενος επί σειρά ετών παμψηφεί Πρόεδρος. Το 1947 παντρεύτηκε την Αντωνία Ιωάν. Κόντου – σημερινή σύζυγό του και απέκτησαν 3 θυγατέρες & 4 εγγόνια. Κατά την διάρκεια του γαμήλιου ταξιδιού, επιστρατεύτηκε ξανά και απολύθηκε το 1950, ύστερα από τέσσερα έτη θητείας στο 404 Στρατιωτικό Νοσοκομείο Λάρισας. Αμέσως, άνοιξε το πρώτο κατάστημα ηλεκτρικών ειδών στον Τύρναβο.

Το 1959 εκλέγεται Δήμαρχος Τυρνάβου, ως πλειοψηφών Σύμβουλος με 607 σταυρούς.

Το 1963 εκλέχθηκε για δεύτερη φορά Δήμαρχος λαμβάνοντας το 53 % των ψήφων. Στις 11-6-1967, παύτηκε από το αξίωμα του Δημάρχου από την τότε κυβέρνηση των Συνταγματαρχών, ενώ με την αποκατάσταση της Δημοκρατίας, επανέρχεται ως αντιδήμαρχος Τυρνάβου το 1974, διορισθέντος δικαστικού ως Δημάρχου και το 1975 μέχρι το 1978, ο Δημήτριος Νασίκας, υπηρετεί την πόλη του από τη θέση του Δημοτικού Συμβούλου.

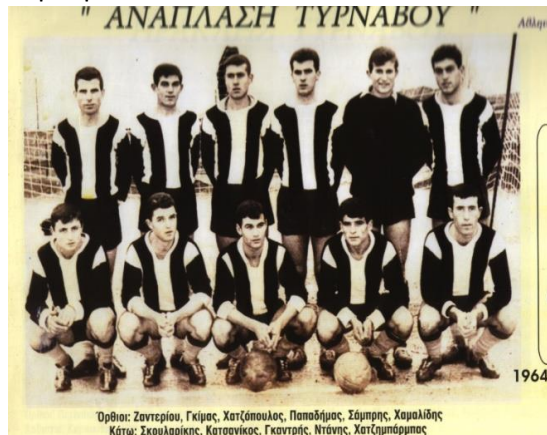

Φωτο: Ο Δήμαρχος Δ. Νασίκας με το διοικητικό προσωπικό του Δήμου στο παλιό Δημαρχείο διακρίνονται πίσω σειρά : (;), Καπελαρίδης, Χατζητσολίδης, Μανδραλής, Μηλιούλης, Μπρέζας, Γάνας, μπροστά σειρά : (;), Νασίκας, Χατζημπάρμπα Πελαγία! (Αρχείο οικογένειας Νικολάου Γάνα)

Φωτο: Εθνική Εορτή επί δημαρχίας Νασίκα (Αρχείο οικογένειας Καραϊσκο- Σταύρου Ελένη)

Το 1953 ίδρυσε τον αθλητικό σύλλογο «Αθλητική Ένωση Τυρνάβου «Ηρακλής» και διετέλεσε Πρόεδρος του επί σειρά ετών. Κατά τη δεύτερη συνεχόμενη θητεία του, το έτος 1965, ο «Ηρακλής» και η «Ανάπλασις» συγχωνεύονται και δημιουργείται η Αθλητική ένωση Τυρνάβου.

Όρθιοι: Ζαντερίου, Γκίμας, Χατζόπουλος, Παπαδήμας, Σάμρης, Χαμαλίδης
Κάτω: Σκουλαρίκης, Κατσάνικος, Γκωντρίης, Ντάνης, Χατζημάρμας

Όρθιοι: Πετινάκης, Συργκάνης, Μωυμάνος, Σ. Μπουμπουράκας, Νάκος, Μιλιώνας, Μ. Μπουμπουράκας, Κράτης, Φώτος,
Καθιστοί: Κορσικίδης, Μπισσορακάκης, Καπούλας, Κάτω: Μαρμαρίτης, Χαροβίης

Σάμρης, Γκωντρίης, Καλούπας, Χατζημάρμας, Λακερδάς, Κουτόβας, Παπαδήμας, Κατσάνικος, Γκίμας, Γκόγκος, Κοκοτούλης

Φωτο: Ποδοσφαιριστές των δύο ομάδων πριν την συγχώνευση και μετά τη συγχώνευση

Το 1964, ως επιτυχών Δήμαρχος, παρασημοφορείται με το χρυσό σταυρό του Φοίνικα, από τον τότε Βασιλέα Παύλο.

Φωτο: Βασιλεύς Παύλος - Πριγκίπισσα Ειρήνη στον Τύρναβο επί δημαρχίας Νασίκα (Αρχείο οικογένειας Καράϊσκου- Σταύρου Ελένη)

Κατά την διάρκεια της πρώτης θητείας του σημαντικό γεγονός αποτελεί για τον Δήμο Τυρνάβου και την ευρύτερη περιοχή του (όρια του σημερινού Δήμου) η ίδρυση του Οινοποιητικού Συνεταιρισμού Τυρνάβου το 1961, βασικός σκοπός του οποίου ήταν και παραμένει μέχρι σήμερα η διασφάλιση και αξιοποίηση της παραγωγής των αγροτών-αμπελοκαλλιεργητών. Το οινοποιείο Τυρνάβου εκτός από την ουσιαστική συμβολή στην οικονομία της ευρύτερης περιοχής του Τυρνάβου, την απορρόφηση ενός μεγάλου μέρους της παραγωγής της περιοχής και της απασχόλησης ντόπιου εργατοτεχνικού δυναμικού, έκανε γνωστή την πόλη μας σε ολόκληρη την Ελλάδα αλλά και στην υφήλιο, αφού οι εξαγωγές του γνωστού Τσίπουρου, του Ούζου και των Κρασιών του, έφτασαν σε χώρες της Ευρώπης μέχρι και την Αυστραλία!!!

Η θητεία του ως Δημάρχου Τυρνάβου, συνοδεύεται με ποικιλόμορφη κοινωνική προσφορά προς τους συμπολίτες του.

Φωτο: Εμμανουήλειο Πνευματικό Κέντρο δωρεάς Νικολάου Εμμανουήλ

Με προσωπικές του προσπάθειες επιτυγχάνει την πραγματοποίηση δύο μεγάλων δωρεών προς τον Δήμο: α) την ανέγερση στην ΤΟΥΜΠΑ του Εμμανουήλειου Πνευματικού Κέντρου με δωρεά του Νικολάου Εμμανουήλ, στο οποίο λειτουργεί για πρώτη φορά η Δημοτική Βιβλιοθήκη Τυρνάβου και β) την ανέγερση του Δημαρχείου Τυρνάβου στην Κ. Πλατεία, με δωρεά του Σταύρου Αστ. Καράσσου.

Φωτο: Το Δημαρχείο Τυρνάβου Δωρεάς Σταύρου Αστ. Καράσσου

Σε επιστολή του δωρητή προς τον τότε Υπουργό Εσωτερικών και Νομάρχη Λάρισας, αναφέρει «... Είχα την τύχη στην προσπάθειά μου αυτή να έχω συμπαραστάτη τον ακούραστο και φιλόπονο Δήμαρχο κ. Δημ. Νασίκα, ο οποίος πάντα πρόθυμος έτρεχε κοντά μου να με βοηθήσει εις το υπέροχο αυτό έργο και ο οποίος ήτο ο πρώτος που μου συνέστησε την ανέγερση τούτου...».

Επίσης στη διάρκεια της θητείας του έγινε η έναρξη του έργου της ύδρευσης του Τυρνάβου και της ευρύτερης περιοχής από τις πηγές Αγίας Άννας, με την κατασκευή του εξωτερικού δικτύου. Ιδρύθηκε η Φιλαρμονική του Δήμου Τυρνάβου, κατασκευάστηκαν κρασπεδόρειθρα και ασφαλτοστρώθηκαν πολλοί δρόμοι του Τυρνάβου. Διαμορφώθηκαν και κατασκευάστηκαν πλατείες, πάρκα και δενδροστοιχίες, ενώ εκτελέστηκαν και έργα στο Δημοτικό Γυμναστήριο Τυρνάβου.

Συνοπτικά επί δημαρχίας του :

- Ανεγείρεται το Εμμανουήλειο Πνευματικό Κέντρο με την δωρεά του Νικολάου Εμμανουήλ, στο οποίο λειτουργεί για πρώτη φορά Δημοτική Βιβλιοθήκη.
- Ανεγείρεται το νέο Δημαρχείο της πόλης με την δωρεά του Σταύρου Καράσσου.
- Γίνεται η έναρξη του έργου της ύδρευσης του Τυρνάβου και της ευρύτερης περιοχής από τις πηγές Αγίας Άννας, με την κατασκευή του εξωτερικού δικτύου.
- Ιδρύει την Φιλαρμονική του Δήμου Τυρνάβου.
- Κατασκευάζει κρασπεδόρειθρα και ασφαλτοστρώνει πολλούς δρόμους του Τυρνάβου.
- Διαμορφώνει και κατασκευάζει πλατείες, πάρκα και δενδροστοιχίες.
- Εκτελεί έργα στο Δημοτικό Γυμναστήριο Τυρνάβου.
- Λαμβάνει μέτρα για την ανακούφιση άπορων πολιτών, όπως χορήγηση οικονομικών βοηθημάτων, παροχή φαρμακευτικής περίθαλψης κ.λπ.

Φωτο: Ο Δήμαρχος Δημ. Νασίκας επιβλέπει έργα οδοποιίας
(Αρχείο οικογένειας Γάνα Νικολάου)

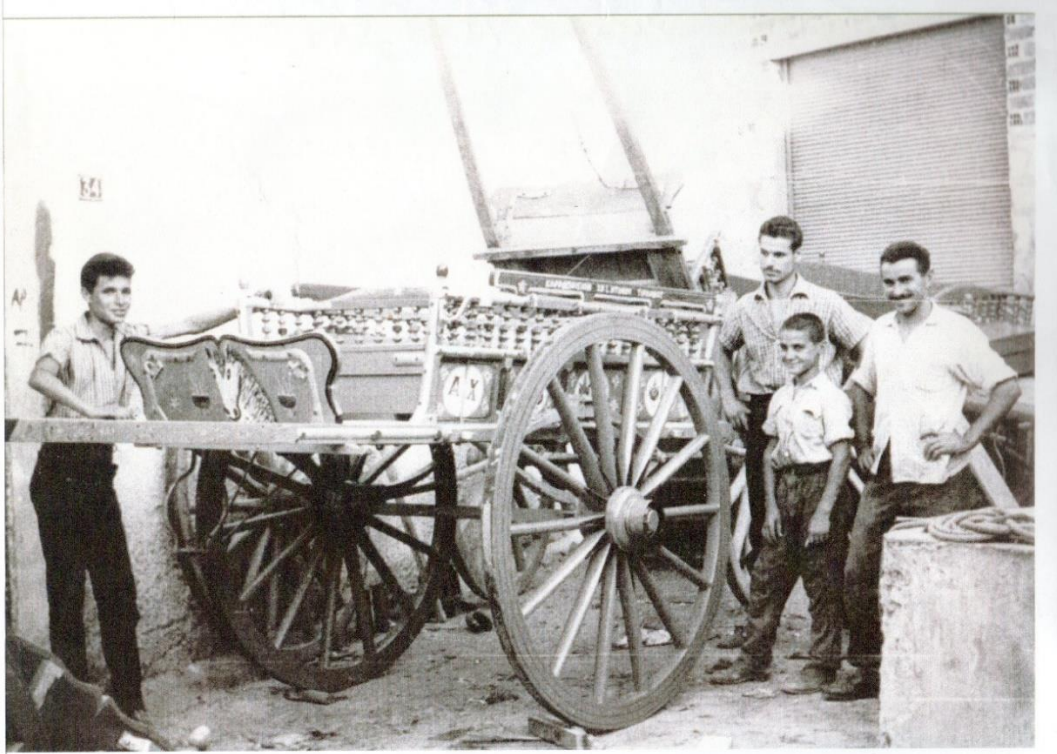
Σε συνέντευξή του στην Ελευθερία Λάρισας και στον Κώστα Τσόλα τον Μάρτιο 2013, μεταξύ των άλλων είπε: «Μέχρι τότε οι δρόμοι του Τυρνάβου ήταν καλντερίμια με πέτρα από τουρκοκρατίας. Επί θητείας μου έπεσε σε δρόμους ο πρώτος ασφαλτοτάπητας. Έγιναν δρόμοι σύγχρονοι ασφαλτοστρωμένοι με κράσπεδα, πεζοδρόμια και αποχέτευση. Επίσης τα

γνωστά στους παλιότερους βρωμόρεματα «Μπάλιακας» της αγοράς, ο «Μπάλιακας στην περιοχή «Καραβάκι» και στα «Μάρμαρα» σκεπάστηκαν και έφυγε η βρωμιά από το κέντρο της πόλης και τις συνοικίες... Ανήκα τότε στην Ένωση Κέντρου και δε δίστασα όπως και έκανα αρκετές φορές, επισκέφτηκα στο Τρίκερι τους Τυρναβίτες εξόριστους κομμουνιστές πηγαίνοντάς τους πέρα από την ανθρώπινη καλημέρα και την αγάπη μου, οικονομική βοήθεια, τσιγάρα, γλυκά και άλλα, δείχνοντας ότι ο δήμαρχος Τυρνάβου είναι δήμαρχος όλων πέρα από πολιτικές αντιπαραθέσεις.

Φωτο: Μεταξοκλωστήριον Αφοι Κόντου

Ο Δημήτριος Νασίκας απεβίωσε σε ηλικία 94 ετών και κηδεύτηκε την 18-10-2015. Ο οικογενειακός τάφος του υπάρχει σήμερα στο νεκροταφείο της πόλης.

Φωτο : Καροπιοί ολοκληρώνουν την κατασκευή σούστας. Διακρίνονται οι αείμνηστοι Ντίμος Χρήστος (Μάστορας) και ο Τσάλτας Θεόδωρος Βοηθός (Αρχείο Χρ. Ντίμου)

Φωτο: Βιοτεχνία Σταμπωτών Τυρνάβου Ι. Σιάινη

IV.

Δ. ΔΗΜΑΡΧΟΙ 1967 - 1975

1. ΤΣΩΤΣΗΣ (ΤΣΙΩΤΣΗΣ) ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ (1900 – 1973)

9^ο/1967 – 14/1/1973

Ο Χαράλαμπος Τσιώσης γεννήθηκε στον Πεντάλοφο Κοζάνης το 1900. Ο πατέρας του ήταν τεχνίτης της πέτρας και περιόδευε με το «μπουλούκι» εκτελώντας εργασίες σε μακρινές αποστάσεις. Σπούδασε φαρμακευτική στην Αθήνα το 1922-1926 και άνοιξε φαρμακείο αρχικά στον Πεντάλοφο του 1928. Φέρεται να ήταν πολιτικοποιημένο πρόσωπο και ως φοιτητής ήταν οπαδός του κόμματος των Φιλελευθέρων. Αργότερα προσχώρησε στους Βασιλικούς. Παντρεύτηκε την Αθανασία Χαϊδά από τα Δελέρια Τυρνάβου και απέκτησαν δύο γιους τον Γεώργιο (αερολιμενάρχης Λάρισας) και τον Δημήτρη (υποστράτηγος ε.α.).

Υπηρέτησε ως Έφεδρος ανθυπίατρος – φαρμακοποιός, που επιστρατεύθηκε κατά τον ελληνοϊταλικό πόλεμο. Απολύθηκε (λόγω ηλικίας – 40 ετών) τον Νοέμβριο του 1940. Τον Αύγουστο του ίδιου έτους, καθώς ο συνταγματάρχης Δαβάκης περνούσε από τον Πεντάλοφο, κατευθυνόμενος προς Αθήνα, για περαιτέρω θεραπεία, σταμάτησε στο φαρμακείο του για περίθαλψη και για αλλαγή επιδέσμου.

Ο Χαράλαμπος Τσιώσης συνελήφθη από τους Γερμανούς κατά τις εκκαθαριστικές επιχειρήσεις, στις 4-7 Ιουλίου 1944. Κατάφερε να αποδράσει κι έτσι γλύτωσε την εκτέλεση. Οι Γερμανοί σε αντίποινα έκαψαν την οικία του.

Κατά την απελευθέρωση, τον Οκτώβριο του 1944 συνελήφθη από τον ΕΛΑΣ, ως «αντιδραστικός» και φυλακίστηκε στο Οικοτροφείο Τσοτυλίου μαζί με τους θανατοποινίτες. Απελευθερώθηκε όμως στις 25 Μαρτίου 1945, λαμβανομένου υπόψη της κοινωνικής του προσφοράς και της πατριωτικής του δράσης.

Διατέλεσε Πρόεδρος της κοινότητας Πενταλόφου από το 1945-1956. Αργότερα εγκαταστάθηκε στον Τύρναβο και το έτος 1962 άνοιξε φαρμακείο στον Τύρναβο, παρέχοντας πολύτιμες υπηρεσίες στους συμπολίτες του.

Διορίστηκε δήμαρχος Τυρνάβου το χρονικό διάστημα 1967-1973 με απόφαση της κυβέρνησης των Συνταγματαρχών επικεφαλής του 7/μελούς δημοτικού συμβουλίου...

Επί της θητείας του, τον Δεκέμβριο του 1967 η Χούντα των συνταγματαρχών με αποφάσεις της και εκτελεστικά όργανα τους δοτούς Νομάρχες, προέβησαν σε έλεγχο και διάλυση Σωματείων και Συλλόγων της χώρας «ως τελούντα ένα αδράνεια» στο πλαίσιο του πλήρους ελέγχου και της πλήρους υποταγής όλων στην προπαγάνδα του καθεστώτος.

Στην επαρχία Τυρνάβου και στον Τύρναβο την εποχή εκείνη διαλύθηκαν ή ελέγχθηκαν 20 σωματεία ή τα μέλη της διοίκησης (πρόσωπα απολύτως εμπιστοσύνης του καθεστώτος) των παρακάτω σωματείων – συλλόγων:

1. Ένωσις Παλαιών Πολεμιστών Τυρνάβου και Περιχώρων
2. Ένωσις Ιδιοκτητών Γης Τυρνάβου
3. Σύνδεσμος Κουκουλοπαραγωγών Τυρνάβου
4. Σωματείο Τεχνιτών Εργατών Οικοδόμων Τυρνάβου
5. Μουσικός Σύλλογος Τυρνάβου
6. Σύλλογος Θυμάτων Πολέμου Τυρνάβου
7. Προοδευτικός Όμιλος Νέων Τυρνάβου
8. Σωματείο Υποδηματοποιών Τυρνάβου
9. Κινηγетική Ένωσις Τυρνάβου «Άρτεμις»
10. Φιλόπτωχος Αδελφότης Τυρνάβου «η Ανακούφισις»
11. Συντεχνία Κουρέων Τυρνάβου
12. Ένωσις Χρεωμένων Μικροϊδιοκτητών Τυρνάβου
13. Πανεργατική Τυρνάβου
14. Σωματείο Εργατών Φορτοεκφορτωτών Τυρνάβου «Αγ. Κων/νος»
15. Σωματείο Οικοδόμων Τυρνάβου
16. Εθνική Ένωσις Εκδρομικών Τυρνάβου

17. Σωματείον Τυροκόμων Τυρνάβου
18. Φιλοδασική Ένωσις Τυρνάβου
19. Αθλητική Ένωσις Τυρνάβου «Ηρακλής»
20. Σύλλογος Πυροπαθών Τυρνάβου

Το 1972 κατεδαφίστηκε το ιστορικό 3^ο Δημοτικό Σχολείο Τυρνάβου, λόγω παλαιότητας και καταστροφικών φθορών που υπέστη από το πέρασμα του χρόνου. Ήταν το περίφημο κτίριο στο οποίο λειτούργησε η περίφημη Σχολή του Τυρνάβου...

Φωτο: Ο Τιταρήσιος πλημμυρισμένος

Επί της θητείας του και συγκεκριμένα στις 15-16/7/1972 ο Τύρναβος υπέστη σοβαρότατες καταστροφές ύστερα από 48ωρη νεροποντή. Περισσότερες από τριακόσιες οικίες, καταστήματα και αποθήκες υπέστησαν τρομακτικές ή ανεπανόρθωτες ζημιές, όπως και οι αγροτικές καλλιέργειες ενώ βαρύτατες ήταν οι απώλειες σε κτηνοτροφία – πτηνοτροφία και στις τεχνικές υποδομές της πόλης. Ιδιαίτερα σε μεγάλη περιοχή του Αγίου Δημητρίου και των Εξοχικών–Μαχαλά, πολλές οικίες κατέρρευσαν ή κατέστησαν ετοιμόρροπες, αναγκάζοντας περισσότερες των 300 οικογενειών να εγκαταλείψουν τα σπίτια τους.

Το μέγεθος των καταστροφών ανάγκασε τον τότε Υφυπουργό – Περιφερειακό Διοικητική Θεσσαλίας Ι. Λαδά επικεφαλής κλιμακίου, να επισκεφθεί τον Τύρναβο για αυτοψία. Ο Ι. Λαδάς μεταξύ των άλλων δηλώσεών του χαρακτηριστικά είπε «...Μοι ενεποίησεν αλγεινότατην εντύπωσιν η διαγωγή των κατοίκων του Τυρνάβου, των μη υποστάντων καμμίαν ζημίαν εκ της θεομηνίας, οίτινες, καθ' ην στιγμήν συμπολίται των επνίγοντο, κυριολεκτικώς ή υφίσταντο ατομικώς και οικογενειακώς τας συνεπείας της της πρωτοφανούς ταύτης θεομηνίας, εκάθηντο κατά εκατοντάδας εις τα καφενεία, χαρτοπαίζοντες και ουζοπίνοντες, αδιαφορούντες τελείως δια την δυστυχίαν των συμπολιτών των».

Σοβαρότατες ζημιές διαπιστώθηκαν επίσης στην γέφυρα του Τυρνάβου, από την οποία μάλιστα απαγορεύτηκε η διέλευση για ένα μεγάλο χρονικό διάστημα με την συγκοινωνία να διεξάγεται μέσω Δαμασίου. Για την επισκευή της, το τότε Υπουργείο Δημ. Έργων διέθεσε πίστωση 8.000.000 δρχ.

Ο Σιώτσης Χαράλαμπος απεβίωσε το 1973 και ενταφιάστηκε στον Τύρναβο.

2. ΚΑΤΣΑΝΟΥΛΑΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ (1/1/1927 – 04/03/2014)

2^{ος}/1973 – 10^{ος}/1974

Ο Κατσανούλας Ευάγγελος γεννήθηκε στον Τύρναβο το 1927. Η οικογένειά του όπως και ο ίδιος ασχολούνταν με την αγροτική οικονομία απασχολώντας πολλούς Τυρναβίτες εργάτες. Παντρεύτηκε την Θεοφανώ Σκρουμπή και απέκτησε δύο γιούς τον Θωμά και τον Κωνσταντίνο.

Διορίστηκε Δήμαρχος Τυρνάβου την κρίσιμη περίοδο των τελευταίων χρόνων της κυβέρνησης των συνταγματαρχών και της τραγωδίας της Κύπρου με την εισβολή των Τούρκων με τον Αττίλα Ι (20 Ιουλίου 1974) & Αττίλα ΙΙ (14 Αυγούστου 1974), την επιστροφή του Κων/νου Καραμανλή στην Ελλάδα και την παράδοση της εξουσίας στον Κων/νο Καραμανλή επικεφαλής Κυβέρνησης Εθνικής Ενότητας (24 Ιουλίου 1974).

Σύμφωνα με τον Βύρωνα Γ. Σκρουμπή αναφορικά με τη λειτουργία της ηλεκτρικής εταιρείας Τυρνάβου «το 1948 και για ένα μήνα, λόγω βλάβης της ηλεκτρογεννήτριας, το ηλεκτρικό ρεύμα παραγόταν από τρακτέρ που είχε νοικιάσει η εταιρία από τον Βαγγέλη Κατσανούλα».

3. ΧΑΛΑΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

10^{ος}/1974 – 31/12/1974

Ο Χαλάτης Δημήτριος ήταν δικαστικός στον Τύρναβο. Διορίστηκε Δήμαρχος Τυρνάβου το κρίσιμο χρονικό διάστημα για την προετοιμασία και την ομαλή διεξαγωγή των πρώτων εθνικών εκλογών. Δυστυχώς δεν βρέθηκαν περισσότερες πληροφορίες για την θητεία του ως Δήμαρχος Τυρνάβου, που υπήρξε σύντομη και προφανώς «τυπική» με σημαντικό καθήκον την διενέργεια των εθνικών εκλογών την 17 Νοέμβρη 1974.

Το Δημοτικό Συμβούλιο την περίοδο εκείνη περιελάμβανε 15 δημοτικούς συμβούλους με Πρόεδρο του Δ.Σ. τον Καρασούλα Νικόλαο και συμβούλους τους : Νασίκα Δημήτριο (πρώην Δήμαρχο Τυρνάβου), Αναστασίου Αναστάσιο, Έξαρχο Γεώργιο, Δημουλά Δημήτριο, Κυριζόπουλο Μιχάλη, Καραϊσκό Αστέριο, Μπαράκο Ιωάννη, Πανταζή Δημήτριο, Ταμπάκη Ιωάννη, Τουρβάτσιο Κων/νο, Σιασιαμούτη Παναγιώτη, Σουβλή Ανδρέα, Χωματά Αθανάσιο & Χατζηκρανιώτη Ιάσωνα.

4. Υπηρεσιακός/Κυβ. Εθν. Ενότητας

01/01/1975 – 31/05/1975

Δεν υπάρχουν προς το παρόν πληροφορίες για το πρόσωπο που όρισε ως Δημαρχεύων η Υπηρεσιακή Κυβέρνηση Εθνικής Ενότητας, ο οποίος ανέλαβε καθήκοντα υπηρεσιακού Δημάρχου για τους πέντε πρώτους μήνες του 1975, έχοντας ως κύρια μέριμνα τη διενέργεια των Αυτοδιοικητικών εκλογών στις 30 Μαρτίου και 6 Απριλίου 1975 (επαναληπτικές όπου απαιτούνταν).

Στον Τύρναβο ο υποψήφιος Δήμαρχος Ιάσων Χατζηκρανιώτης συγκέντρωσε την δεύτερη Κυριακή ποσοστό 60,65% έναντι του Δημ. Νασίκα, υποστηριζόμενος από τους δύο άλλους συνυποψηφίους του και εκλέχθηκε πανηγυρικά.

Οντούλης Πέτρος Πρώην Δ/ντής Δ. Τυρνάβου

ΥΓ. Ακολουθεί παρουσίαση – αναφορά των «αιρετών αρχόντων». Σαφέστατα η εξεύρεση του παραμικρού στοιχείου ή χρηστικής πληροφορίας ήταν και είναι ένα δύσκολο εγχείρημα που απαιτεί εργατώρες, κρίση και κόπο. Σε καμία περίπτωση η αναφορά στους Δημάρχους Τυρνάβου δεν κρίνεται ολοκληρωμένη και πλήρης. Η γραφή και η αναφορά των γεγονότων και των προσώπων διαμορφώνεται κάθε φορά από τα στοιχεία που υπάρχουν και την προσωπική κρίση του γράφοντα. Περισσότερα στοιχεία θεωρώ ότι θα πρέπει να αντληθούν και από τα αρχεία του Δήμου Τυρνάβου. Σε κάθε περίπτωση η αναφορά μου τίθεται στην κρίση των αναγνωστών και των διατελεσάντων δημάρχων Τυρνάβου και κάθε διόρθωση ή συμπλήρωση θεωρώ ότι θα ήταν αναγκαία ή δίκαιη... Οποιοσδήποτε επίσης που μπορεί να συνεισφέρει στην κατεύθυνση της βελτίωσης, εξασφάλισης και ανάδειξης της τοπικής μας ιστορικής μνήμης, επίσης είναι ευπρόσδεκτος.

ΠΗΓΕΣ :

- Λαϊκή Αρχιτεκτονική του Τυρνάβου, Γεώργιος Μέγας, Δήμος Τυρνάβου, ΤΕΕ Κεντρ. & Δυτ. Μακεδονίας 2009
- Οι Ρίζες μου, Έλσα – Μαρία Αρίδα, Θεσσαλονίκη 1989
- ΤΥΡΝΑΒΟΣ Ιστορικές, Λαογραφικές Αναφορές, Βύρων Γ. Σκρουμπής, Τύρναβος 2001
- Διπλωματική εργασία 2020-2021 «Ο ΤΥΡΝΑΒΟΣ ΣΤΟΥΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ», Δημοσθένης Μηλιούλης, ΑΘΗΝΑ 2021, (σ. 109) (βλ. υποσημείωση 347 σ. 109 Διπλωματικής)
- Ανεπίσημος Κατάλογος Κοινοταρχών & Δημάρχων υπό του Στυλιανού Μηλιούλη, Δημοτικού Υπαλλήλου Τυρνάβου από 1927 έως 1/1/1979 – Αρχεία Δήμου
- Ιστορία της Πόλεως Τυρνάβου, Β. Χατζηαντωνίου ΛΑΡΙΣΑ 1953 δακτυλογραφημένο ανέκδοτο κείμενο
- Οι προσπάθειες για τη γεωργική εκπαίδευση την περίοδο του Μεσοπολέμου: θέσεις της Διδακταλικής Ομοσπονδίας, Αγγελική Δήμου www.eriande.elemedu.upatras.gr/eriande/synedria/synedrio3/praltika_11/dimou.htm
- Εθνικιστές, αντάρτες, ενόπιον του μακεδονικού ζητήματος, 1943-1944 Τεκμήρια στη γλώσσα της εποχής, Αλέξανδρος Δάγκας – Σταύρος Καμαρούδης, Επίκεντρο, Θεσσαλονίκη 2020
- Οι Φαρμακοποιοί στην Κατοχή και την Εθνική Αντίσταση 1941-1944, Γρηγόρης Αγκυραλίδης, Αθήνα 2021 (σ. 71) www.sitarithra.gr
- Έλεγχος και διάλυση Σωματείων και Συλλόγων στο νομό Λάρισας από την Δικτατορία των Συνταγματαρχών (1967-1974), Βασίλης Φ. Πλάτανος, Περιοδικό Θεσσαλία στους κοινωνικούς αγώνες τεύχος 5, 2023
- Ελευθερία Λάρισας, Συνέντευξη Δημητρίου Νασίκα, Κώστας Τσόλας, Δημοσίευση 31 Μαρ 2013
- Ελευθερία 17/7/1973
- [https://el.wikipedia.org/wiki/Πανταζής Πλάκας](https://el.wikipedia.org/wiki/Πανταζής_Πλάκας)
- https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%95%CE%BC%CE%BC%CE%B1%CE%BD%CE%BF%CF%85%CE%AE_%CE%BB_%CE%91%CF%81%CE%AF%CE%B4%CE%B1%CF%82
- <https://el.wikipedia.org/wiki/>